

Beati Gregorij pape

Beati Gregorij pape Dialo-
gorū liber tertius: de vita et mi-
raculis aliorū patrum: feliciter
incipit.

De sancto Paulino Nolane
ciuitatis Epō. Cap. I.

Am vicinis valde patribus
intēdo: maloz facta relique-
rā: ita ut Paulini miraculū
Nolane vrbis ep̄i: qui mul-
tos quoz memini virtute et
tempe precessit: memorie defuisse videat
Sed ad priora nūc redeo: eaz quāta va-
leo: breuitate perstringo. Sicut enī bono-
rū facta innotescere citius similib⁹ solēt:
seniorib⁹ nostris per iustoz exempla gra-
dientibus p̄dicti venerabilis viri celebre
nomen innotuit: eiusq; opus admirabile
ad eoz se instruenda studia terēdit: quoz
me necesse fuit grauitati tā certe credere:
ac si ea que dicerēt meis oculis vidissem.

Am sententiū Bandaloz tempore
fuisse italia in cāpanie partibus
depopulata: multiq; essēt de hac
terra in affrica regiones traducti: vir dñi
Paulinus cūcta que ad ep̄iscopi vsuz ha-
bere potuit: captiuis indigētibusq; largi-
tus est. Cūq; iam nihil oimodo superesset
quod petētibus dare potuisset. Quodā
die quedā vidua aduenit: que a regis bā-
daloz genero suū filiū in captiuitatē fuis-
se ductum perhibuit: atq; a viro dei eius
preciū postulauit: si forte illius dñs hoc
dignaret accipere: et hūc cōcederet ad p-
pria remeare. Sed vir dei magnopere
petēti femine: quid dare potuisse: inquirēs:
nihil apud se aliud: nisi se inuenit: peten-
tiq; femine respōdit dicens: Mulier quid
possim dare: non habeo: sed memetipm
tolle. Seruū me iuris tui p̄tere: atq; ut
filiū tuū recipias: me vice illius in serui-
tū tradē. Ad illa ex ore tanti viri audi-
ens: irrisionē potius credidit q̄ cōpassio-
nē. At ille ut erat vir eloquētissimus: at-
q; apprimē exteriorib⁹ quozq; studijs eru-

ditus: dubitātī femine citius persuasit: ut
audita crederet: et pro receptiōe filij se in
seruitiū ep̄m tradere nō dubitaret. Per-
rexere igit vtriq; ad affricā. Procedente
autē regis genero: qui eius filiū habebat
rogatura se obtulit ac prius petijt ut ei fi-
liū donare debuisset. Ad cū vir barbar⁹
tyro superbie turgidus: gaudio transito-
rie p̄peritatis inflatus: non solū facere:
sed etiā audire despiceret: vidua subiūxit
dicens: Ecce hūc hominē pro eo vicariū
prebeo: et solūmodo pietatē in me exhibe-
mibiq; vnicū filiū redde. Cū ille venisset
vultus hominē cōspexisset: quā artē nos-
set: inquisiuit. Cui vir dei Paulinus res-
pondit dicens: Artē quidē aliquā nescio:
sed horū bene excolere scio. Ad vir gen-
tilis valde libēter accepit: cū in nutri-
dis oleribus: quia peritus esset: audiuit.
Suscepit itaq; seruū: et rogātī vidue red-
didit filiū. Quo accepto didua ab affrica
na regione discessit: Paulinus vero exco-
lēdi horti suscepit curā. Cūq; idē regis
gener crebro igredere horti: suūq; horti
lanū requireret: sapientē valde esse homi-
nē videret: amicos cepit familiares dese-
rere: et sepius cū suo hortulano colloquit:
atq; eius sermōibus delectari. Cui Pau-
linus quotidie ad mēsam olera virētesq;
herbas deferre cōsueuerat: et accepto pa-
ne ad curā horti remeare. Cūq; hoc diuti-
us ageret: quodā die suo domino secū se-
cretius loquēti ait: Vide quid agas. Et
Bandaloz regniū qualiter dispōni debe-
at prouide: quia rex citius et sub omni cele-
ritate est moriturus. Ad ille audiēs: qz
ab eodē rege pre ceteris diligebat: ei mi-
nime tacuit. Sed qd a suo hortulano sa-
piente se viro agnouisset: indicauit. Ad
dñ rex audisset: illico respōdit. Ego vellē
hūc: de quo loqueris: hominem videre. Cui
gener eius venerabilis Paulini tempas-
lis dñs respondit dicens: Arentes her-
bas mihi ad prandium deferre cōsuevit.
Has itaq; ad mensam eū deponere facio:
ut quis sit qui mihi hec est locutus: agno-
scas. Factiq; est et vuz rex ad prandiu dñs